

Az elmúlt héten ismét több mint háromezren léptek a megyében a közös gazdálkodás útjára

Ebben az évben Csongrád megyében szeptember hónapban léptek be leggyakrabban a termelőszövetkezetekbe, vagy alakítottak új szövetkezeteket. Az elmúlt hónapban 1210 család 1546 taggal és 5517 katasztrális hold földdel választotta a közös gazdálkodást. Hat új termelőszövetkezet és tizenhét alakult szeptemberben. Különösen nagyarányú volt a belépések száma Székkutason. A nemrég alakult székkutasi Viharsarok TSZCS és Kossuth Termelőszövetkezet működését engedélyezte most érkezett meg a megyei tanácshoz és az engedélyt rövidesen eljuttatták az új szövetkezet tagjaihoz.

Az elmúlt hét megyénk termelőszövetkezeti mozgalmának fejlődésében további sl-

kereket hozott, mert újabb 270 család 304 tagja lépett be a termelőszövetkezetekbe és 1194 katasztrális hold földdel gyarapították a termelőszövetkezetek földjét. A belépők zöme a legfejlettebb szövetkezeti típust, a termelőszövetkezetet választotta. Nemrégiben a szentesi Tiszamenti TSZ-be heten, az apátfalvi Kossuth TSZ-be hárman, a magyarsanádi Úttörő TSZ-be pedig négyen kérték felvételüket. Az elmúlt héten a magyarsanádi Május 1 TSZCS-be 40 család 278 katasztrális holddal kérte felvételét. De szépen fejlődött a nemrég alakult kiskörményi Alkotmány TSZ is, amely 13 családdal alakult meg s ma már 22 család tagja a szövetkezetnek.

Elkészült Szeged jövő évi város- és községgazdálkodási terve

Elkészült a Szeged Városi Tanács város- és községgazdálkodási osztályának jövő évi terve. A tervben szerepel Szeged dolgozóinak sok kívánsága. A városi és a kerületi tanácsok fogadó óráin a dolgozók elmondták, mit szeretnének, ha az 1956-os évben megvalósulna. A város- és községgazdálkodási osztályt többen felkérték és elmondták, melyik út, ház vár feltétlen javításra, átépítésre, hol kell új kutat fúrni. A József Attila telepen lakó dolgozók azt panaszolták el, hogy nincsenek össze kötve Szegeddel — autóbusszjáratot kértek.

A sok kívánságot, óhaját figyelembe véve, körültekintő munkával készült el az 1956-os város- és községgazdálkodási terv.

A terv szerint 16 millió forintot fordít a tanács Szeged építésére, szépítésére.

A gázszolgáltatást megjavítására a terv 347 ezer forintot biztosít. Ebből a pénzüszszegből a Pacsirta és a Móra utcai hálózatot 160 méterrel bővítik. A gáz folyamatos bekapcsolása érdekében a Gáz-mű új gázórákat szerel fel.

Az 1956-os város- és községgazdálkodási terv megvalósításában a Víz- és Csatornaművek dolgozói is kivészik részüket. Háromezrezer forintot költségvetéssel az elkövetkező évben három új kút épül, Újszeged vízhálózata ezer méterrel bővül. A szennyvíz korszerű átépítése érdekében a tanács a Víz- és Csatornaműveket az elkövetkező évben Diesel elektro gépcsoporttal és iszapszívó berendezéssel látja el. Ez a létesítmény 513 ezer forintba kerül.

A dolgozók kérésére kibővítik az újszegedi uszodát is.

Százhuszonegyezer forintot költséggel elektromos berendezés, ezen kívül új beton kabinsor és gyermekmedence épül.

Sok új ház, lakás épült már városunkban. Városunk még nem tud ezen a téren minden igényt kielégíteni. Az

1956-os város- és községgazdálkodási tervben nagy gondot fordít tanácsunk a lakásépítkezésekre, lakások rendbehozására.

Egy millió 500 ezer forintot biztosított a tanács a költségvetésből új lakások építésére.

Egy millió forintot fordítanak a hivatali helyiségek lakássá való átalakítására. Az Ingatlankezelő Vállalat kezelésében lévő bérházak felújítására 4 millió 300 ezer, karbantartására 3 millió 500 ezer forintot fordítanak. Ezzel jelentős mértékben javul a dolgozók lakásvizsgálata.

Az 1956-os évben 3815 négyzetméter új épület — az utak fenntartására és felújítására ötmillió forintot fordítanak. Az elkövetkező évben három új autóbussz szol-

gálja majd Szeged dolgozóinak kényelmét.

A tanács nagy gondot fordított az építkezések mellett Szeged dolgozóinak egészségére, a város tisztaságára.

1956-ban a város belterületén 54 hektár földet fásítanak, a Valéria-tér parkosítására 100 ezer forintot biztosítanak. Ezenkívül az elhanyagolt parkokat is felújítják. 165 ezer forintot fordít különféle eszközök — seprőgépek, ambulánskocsi — beszerzésére, melyek elősegítik a gyorsabb és könnyebb út tisztítást.

1955-höz viszonyítva háromszorosára emelkedett az 1956. évi város- és községgazdálkodási terv költségvetése. Ez is bizonyítja, hogy dolgozóink növekvő igényét évről évre jobban kielégítik.

Iskolai békehitványok és területi béke megbízottak találkoztak

A városi békebizottság titkársága kedden este a békebizottság nagytermében baráti beszélgetést rendezett az általános és középiskolai békehitványok, valamint a lakóterületek béke megbízottjai részvételével. Ez volt az első találkozó, ahol az iskolák és a hozzájuk tartozó béke megbízottak közösen beszéltek meg az előttük álló feladatokat.

Toldy István, a Petőfi telep I. számú Általános Iskolájának Kossuth-díjas igazgatója iskolájuk és a Petőfi telepi

békebizottság jó kapcsolatairól beszélt. Elmondta, hogy rendszerint az iskolában tartják meg a békebeszélgetéseket. A földrajz, a történelem, a fizika-szakos tanárok előadásai érdekessé, elevennek teszik ezeket a beszélgetéseket.

Azután a baráti békebeszélgetés valamennyi résztvevője elmondta, mit kíván tenni a békebizottsági munka megjavítása érdekében és elhatározták azt, hogy gyakrabban tartanak ehhez hasonló összejöveteleket.

Közlemény a dolgozó nők nemzetközi konferenciájának összehívásáról

Bukarest (TASZS) Mint az Agerpres hírügynökség közli, a dolgozó nők nemzetközi konferenciájának összehívásával foglalkozó előkészítő bizottság Bukarestben befejezte munkáját.

Az előkészítő bizottság közleményt adott át a sajtónak,

amelyben hírül adják, hogy az előkészítő bizottság elhatározta: 1956. június 14—17-ére összehívja a konferenciát.

Az előkészítő bizottság az összehívandó értekezlet kapcsán felhívással fordult a világ nődolgózóihoz.

Több új tanácsot választanak az I. kerületben

Szeged I. kerületének területén elköltözés miatt megüresedett 8, 24 és 34. számú választókeretek tanácsai helyének betöltésére a városi tanács 1955. évi október 23-ára új választást írt ki.

A megüresedett tanácsai helyek új választás útján történő betöltésére választási bizottságok alakultak. A választási elnökség 1955. évi október 3-i ülésén megválasztotta a tisztviselőket: a választási elnökség elnöke id. Simon Béla (Száthárság utca 15), elnökhelyettese Baróti Dezső (Széchenyi tér 17), titkára Forgács Pál (Széchenyi tér 16) lett.

A választási elnökség mellett megalakult a választási bizottság és a szavazatszedő bizottságok is.

A választási elnökség a választás időtartama alatt — és azt megelőzően is a szükséghez mérten — Szeged I. kerületi Tanács, Széchenyi tér 11 szám alatti épületének 101 számú helyiségében ülésezik.

A Minisztertanács rendelete a magtermelés fellendítése érdekében

A népgazdaság szempontjából jelentős magtermelés fellendítéséért a Minisztertanács rendeletet bocsátott ki, amelynek értelmében az exportminőségű magot termelő gazdaságok, termelőszövetkezetek és egyéni termelők export-felárbán részesülnek.

A kedvező feltételek nyomán export céljára a gazdasági aprómagvak, valamint a kerti magvak termelése az eddigieknek a háromszorosára növekedett.

A magyar gazdasági magvak nagy külföldi kereslet szükségessé teszi, hogy növeljük ezek termelését. A jövő évi export célterelésre folynak a szerződésalkötések. Az idej magtermelés hasznosságát látva, a gazdaságok és az egyéni gazdák is szívesen kötnek szerződést exportmag termelésére.

November 12-én nyílik meg a vidéki képzőművészek kiállítása Budapesten

A megyei képzőművészeti munkacsoport ezúton értesíti Csongrád megye képzőművészeit, hogy a vidéken élő képzőművészek kiállítása 1955. november 12-én délelőtt nyílik meg Budapesten, VI. kerület, Nagymező utca 8. szám alatt az Ernst Múzeumban. Erre a címre küldhet be minden vidéken élő művész október 24—26-ig legfeljebb nyolc művet. Az anyag a művészek saját költségén küldendő a MÁV-SPED útján. A feladással

Szakszervezeti választások az üzemekben

Most kezdődtek meg a szegedi üzemekben a szakszervezeti választások. Termelési csoportonként a dolgozók megválasztják a szakszervezeti bizalmiakat, majd ezután kerül sor — szakszervezeti taggyűlésen — a műhelybizottságok és az üzemi bizottságok megválasztására. Ezt követi majd a szakszervezetek felsőbb szerveinek megválasztása.

A szakszervezeteknek a párt útmutatásával fontos és felelősségteljes feladatokat kell elvégezni.

Az üzemek szakszervezeteinek alapvető kötelességük a termelés elősegítése, a munkaversenylel, a dolgozók kezdeményezéseivel, a technika korszerűsítésével való törődés.

Ezzel együtt a szakszervezeteknek nevelniük is kell a dolgozókat, ismertetni velük a helyesebb munkamódszereket, jó tapasztalatokat. Törődni kell a kollektív szerződés valamennyi pontjának megvalósításával, elsők között annak egészségügyi, munkavédelmi részével is. Figyelemmel kísérni a dolgozók jogainak érvényesülését, ugyanakkor kötelességeik becsületbeli végrehajtását.

A szakszervezeti választások jelentőségét növeli, hogy második ötéves tervünk megkezdésének küszöbén állunk, s biztosítanunk kell, hogy minden üzem eleget tegyen az évi terv valamennyi mutatójának. A szakszervezetek munkája kihat — ki is kell hatnia — a termelés, a termelékenység növelésére, az önköltség csökkentésére, a növekvő anyagi és kulturális szükségletek kielégítésére.

A szakszervezeti munkának méginkább oda kell irányulni az üzemekben, hogy jól segítse a negyedik negyedév feladatainak végrehajtását.

A gazdaságosabb, termelékenyebb munka teremt szilárd alapot a népjólét növeléséhez. A szakszervezeti választások — amelyek a szakszervezeti demokrácia megnyilvánulásai — akkor töltik be feladatukat, ha ennek jegyében zajlanak le.

Szép és felelősségteljes szakszervezeti bizalmi munkája. Tevékenysége sokrétű, s akkor dolgozik jól, ha figyelmre kiterjed az egyes emberek termelésére, magatartására, s foglalkozik kérdésekkel. Javaslatokat is tesz a szociális juttatásokra vonatkozóan az üzemi bizottságnak. Felelősséget érez azért, hogy a hozzá tartozó szervezett dolgozók fegyelmezett, jó munkát végezzenek. Nyilvánvaló, a dolgozók nem hallgatnak az olyan bizalmira, aki ugyan beszél a minőség, a gazdaságos munka jelentőségéről, maga viszont selejtet gyárt, pazarolja az anyagot. A választásokon fontos arra ügyelni, hogy olyan emberek legyenek a bizalmiak, akik azt munkájukkal, magatartásukkal kiérdemlik. Olyan emberek, akik dolgozóitársaik megbecsülését és bizalmát is élvezik.

A szakszervezeti bizalmi választásokon beszámolóik is hangzanak el a végzett munkáról. Fontos azonban, hogy a jelen és jövő tennivalóit is alaposan meghatározzák. Kerüljön szóba a munkaverseny, az emberek javaslataival, problémáival való törődés. Mélyüljön el minden munkában a választásokkor is, hogy ki-ki a maga posztján sokat tehet üzemé vállalatának teljesítéséért, azért, hogy szép eredményeket érjenek el a november 7. tiszteletére, az MDP Csongrád megyei Végrehajtóbizottsága zászlajáért folyó versenyben. A választásokkor mondják el azt is, hogy a megválasztott bizalmi mit várnak, s milyen munkát végezzen.

Valamennyi szervezett dolgozó nyilvánítson mindennél bátrán véleményt, tegyen javaslatot,

hogy így is javuljon a szakszervezeti munkája. A Textilművekben már megválasztották a szakszervezeti bizalmiakat. Ezeket a választásokon helyesen, úgy, ahogyan kell, megbeszéltek a teendőket a termelésre és az emberekre való gondoskodásra egyaránt.

A szakszervezeti választásokon valamennyi szervezett dolgozó rész kell vennie, hiszen ott legközvetlenebb ügyükről lesz szó. Szakszervezeti vezetőket választanak, s tevékeny közreműködésüktől függ, hogy a megválasztottak helytálljanak, jól dolgozzanak érdekében, javukra, a haza megerősítéséért. Az üzemek pártbizottságainak, pártszervezeteinek segítségével a szakszervezeti választások töltsek be jól szerepüket. Az erősebb, jobban dolgozó szakszervezetek alaposabban tevékenykedhetnek pártunk politikájának megvalósításáért, amely mindenkor a dolgozó emberekért való, javukat szolgálja.

DUDÁS JÁNOSNAK arcára van írva: izzig-vérig parasztember. Napbarnított arcából, éles tekintetéből olvasni lehet. Szilaj lovasok, kiskunok unokája lehet, aki a bizalmatlanságot az idegen és az ismeretlen iránt őrzi lelkében. Élete delezőjén jár, de szorgalma, munkakedve most is a régi. Ismerősei mondják róla: beteg, ha munka nélkül van. Ősi idők végén, amikor mindent rendbetett nyolcholdas deszki gazdaságában, mindig nyakába vette az országot, ment munkát keresni. Tényből, az állami hízlaldából, vagy ahol éppen dolgozott, mindig az ébredő föld, a tavasz hívta haza. Jó öt évvel ezelőtt a deszki Kossuth TSZ tagjai már mondogatták neki: „Ne menj el, lépj be hozzánk. Itt a szövetkezetben találsz munkát. A haszon sem kevés!”

Dudás csak a fejét rázta. — Még nem. Majd ha tisztán látok mindent. Hogy tényleg jobb a szövetkezeti munka, mint az egyéni, ott leszek én akkor hívás nélkül is. Próbálok egy évet még így, az is lehet, hogy kettőt, vagy éppen öt lesz belőle, még nem tudom. Különben, hogy mennyi lesz, az rajtatok is múlik.

A következő ősön Dudás János újra elment. Munkát gyorsan kapott. A pénz küldte, itthon ruhát vásároltak belőle, s költözték, amire éppen kellett. Látszatra nem is érdekelte őt a termelőszövetkezet. Úgy tett, mint akinek semmi köze az ügyszó. Titokban azonban mindig ott volt a szeme a közönsön. Még arra is gondja volt, hogy a boronákat, ekeket, s a többi szerzőmokat rendben tartják-e a szövetkezetben,

ÚJ ÚTON

Dudás János lelkében öt évig tartó hosszú, kínos küzdelem folyt a régi és az új között. Azt mondta a szövetkezetéről, olyan az, mint a házasság: ha szeretik egymást a házastársak, ha semmi-vel kezdik is az életet, hamar talpraállnak, gyorsan összeszedik magukat. De amelyik családban széthúznak a tagok, keserű pohárból isznak ott mindannyian, csúnya az életük.

Közben a Kossuth Termelőszövetkezet tagjai, akik 1949-ben szegényen „házasodtak össze”, szépen kezdtek talpra állni. Az első esztendőben az istállók szinte kongtak az ürességtől, csak itt-ott lézengett ben-nük egy-egy jószág. Ma sok-sok birkájuk, marhájuk, csikájuk, jó kondára való disznójuk van. Az egyes emberek haszná is több mint, akár egy tíz holdas egyéni gazda jövedelme. Akik eddig már 300 munkaegységet teljesítettek, kerestük húszezer forint felé közelget, pedig az osztalékra kerülő termények egy része kint van még a határban.

MINDEZEKET LÁTTA Dudás János is. Figyelte a vetéseket a szövetkezeti föld-eken, becsülgette a termést, odahasonlította az övéhez.

Ha megszakadok az egyéni munká-

val, akkor sem tudok egy holdról annyi termést szakítani, mint a szövetkezet tagjai. Pedig helyettük a neheze munkát a gépek végzik.

Lassan világgóság kezdett derengeni a vajdó ember lelkében. Először csak gondolta, de aztán otthon, a család előtt ki is mondta: „Mit ér ez a nyolc hold, ha csupa küzdelem, kínlás rajta az élet. Az aszszony ismerte férje gondolatait. Először ellenezte, de aztán ráhagyta: — „Tégy, ahogy akarsz” — mondta.

S Dudás János úgy is tett. Talán már senki sem emlékeztet Dudás János öt évvel ezelőtti kijelentésére: „Megyek én magamtól is, ha itt lesz az ideje.” Nem is hívták azóta. Kint lakik a falu szélén, félre esik a háza. Talán ezért is kerülték el a népnevelők. Vagy azért, hogy nehéz, keményfejk embernek tartották, úgy gondolták, maradjon csak magára, gondolkodjon egyedül, cselekedjen a maga jó belátása szerint. Nem tudni ezt pontosan, de a Kossuth TSZ népnevelői közül az utóbbi közgyűlésen többen ugyancsak elszégyeltek magukat — volt is nekik miért —, amikor ott látták maguk között Dudás Jánost, akit ők nem is kerestek fel, s mégis eljött, A

szövetkezeti tagok persze örömmel fogadták az új belépőt, s dicsekednek is azóta Dudás János nevével a faluban.

AMIKOR A BELÉPÉSI NYILATKOZATOT aláírta, arról volt szó, hogy november elsejével kezdi a munkát a közönsben.

— Nem várom én azt meg — mondta. — Sietek, rendbehozom még az egyéni ügyeimet, s aztán itt dolgozom, hadd szaporodjanak nekem is az egységeim. Meg aztán sokkal jobb is bandában dolgozni. Azt, hogy magam vagyok, lelkemre mondom, meguntam már.

S aztán tréfásan fűzi tovább a szót: — Mikor meghalt a nagyapám, meg a dédapám, földjeiket ők is irtahagyták, nem tették a fejük alá. Legalább mi legyünk okosabbak náluk. Nekik csak azért kellett a föld, hogy borkikopásig dolgozzanak rajta, mindig csak nélkülöztek azért, hogy még egy újabb kis parcellát ragaszthassanak a tábla mellé, s aztán meghaltak anélkül, hogy csak egy kicsit is éltek volna. Én most már azt mondom, másoknak is ezt tanácsolhatom: dolgozzunk, de emberek módjára éljünk is.

JÓ HALLGATNI ezt az értelmes paraszti beszédet. Olyan ember szájából jön, aki már tíz éve szabadságban él, de lelke még csak most szabadult a hosszú rabágságból, a magántulajdon gyötrelmes börtönéből. Most már barátkozik az új úttal, az új élet szépségeivel, s lassan felejtí is a régi. A rosszat, amelyhez annyi kín, küzdelem, verejték kellett.

Csepri József